

În dimineața de 14 Iulie, Nicolschi împreună cu Tigoi (Zaharia) au precedat, într'un automobil, camionul cu echipa înarmată ce trebuia să opereze arestările.

În jurul orei 6 a sosit primul avion pilotat de Preda Gheorghe și la scurt timp cel de al doilea. Amândouă erau avioane IAR 39, de câte 2 locuri, pilotul și încă o persoană. Trebuiau îmbarcați pe lângă cei doi piloti, încă 10 persoane și o căruță de bagaje.

Numai se punea problema înscenării. Era clară.

După masă, la reconstituire a fost adus un avion militar Junkers, care i-ar fi putut îmbarca pe cei zece cu bagaje.

În Ministerul de Interne cei din lotul TUNT-ului arestați, cu 6-7 săptămâni mai înainte, asistam în necunoaștință de cauză, de Duminică Dimineața, până luni după amiază când a fost aresta și Cornel Coposu de la Club, și cunoscând derularea evenimentelor comunicată prin radio, ne-a pus la curent.

Confirmarea înscenării se face chiar de ministrul securității, Ion Țănescu care pe 20 Mai 1969 propune să i se acorde lui Preda Gheorghe o distincție a Republicii Socialiste România, "în semn de prețuire față de contribuția ce a avut-o în acțiunea de prinderea, judecarea și condamnarea celor din grupul de fugari Maniu-Mihalașche, informând organele de partid și de stat în drept, și împreună cu organele de siguranță au acționat pentru zădărnicierea planului de evaziune și prinderea grupului de fugari.

Pe 14 Iulie 1947 când Franța celebra aniversa 156 de ani de la dărmarea Bastiliei, în România se deschideau porțile închisorilor după directivele ministrului de interne: "Am luat măsuri și vom face una, două sau cinci închisori, câte vor fi nevoie pentru ei..." "Deci totul era premeditat și numai după patru zile, în Parlament, Édouard Mezincescu în numele a 33 deputați, numește pentru cine se construiesc temnițele: "Ne luăm angajamentul să luptăm cu toate forțele până la nimicirea definitivă a clicilor reacționare ale lui Maniu, Brătianu și Titel Petrescu."

Se anunța oficial deschiderea drumului spre genocid, iar declarațiile slujgilor moscovite se întreceau în acuzații stupide:

Petru Groza dăduse tonul, "să lichideze toate rămășițele fasciste și reacționare din țară...", iar Gheorghiu-Dej completa, "nu este suficientă arestarea lui Maniu. Noi trebuie să lovim fără cruțare în tot ce s-a strâns în jurul lui Maniu... P.N.T-ul trebuie dizolvat..."

Din șirul lung al impostorilor și veneticilor nu lipsea nici Silviu Brucan care după ce ani de zile strigase -moarte lui Maniu, acum cerea condamnarea "tădătoților și vândătorilor capitalistilor și imperialiștilor". Totul se făcea după modelul sovietic aplicat în țările supuse. Nickola Petkov fusese de trei ori "înformântat" cu anunț mortuar, la intrarea cimitirului din Sofia, înainte de arestare.

ÎNSCENAREA PROCESELOR MONSTRUOASE

Inscenarea arestării nu mai putea fi ascunsă, iar prin deslănțuirea unui uriaș val de arestări în care erau ridicați toți cei ce ocupaseră vreo funcție, de la comună până la județ, urmarea declanșarea unui proces confecționat de guvernul nelegitim, ieșit prin fraudă, minciuni și furtul voinței naționale.

Pe 16 August 1947 când s'a pronunțat condamnarea la moarte prin spânzurătoare a conducătorului bulgar Petkov, acesta le-a strigat: "Eu sunt trimis la moarte din ordinul stăpânului voștri străini, al acelor de la Kremlin..."

Cele două
avioane IAR
39, a câte
două locuri

Tămădău: o capcană îngrozitoare

Grupul „Tămădău” în momentul arestării. De la stânga la dreapta: Horia Carandău, Lip Carandău, Ilie Lăzăreș, Gh. Popescu, Ghe. Gălbene, Ghe. Bărbănt, Ion Mihalachi, Eugen Barbu, Fănuș Pănescu și Horia Pănescu

OMAGIUL LUI IULIU MANIU SI AL LUI ION MIHALACHE

Iuliu Maniu pledează la propriul său proces
(noiembrie 1947)

Ion Mihalache la procesul PNT
(noiembrie 1947)

Un proces stalinist: confirmarea minciunilor

Acum venise rândul scenariului din România și lumea era îngrozită. Cei peste o mie de arestați erau depozitați la Pitești, Craiova, Gherla și Aiud, pe lângă cei înghesuiți în București, și dintre ei se căutau martori pentru acuzare în procesul ce se încerca să se pună pe roate.

Amploarea celor ce se petreceau în România era transmisă la Washington de Raportul Misiunii Statelor Unite din București:

"Valul de arestări nu s-a diminuat deloc și nici nu se pune această problemă, guvernul fiind decis să anihileze în întregime opoziția prin ori ce metode fi stă în putere. Cum metoda convingerii nu a dat rezultat, la ordinea zilei în România este acum forța brutală."

Generalul Rădescu comunica și el la departamentul de Stat, un Memoriu în care accentua: Actuala dictatură exercitată de o mână de comuniști instruită la Moscova, care au pătruns în România odată cu trupele rusești și cărora li s-au alăturat o minoritate de aventurieri și oportuniști aparținând fostei clase a polițienilor de profesie, a fost instituită prin intervenția directă a Rusiei, facilitată de prezența în țară a armatei sovietice. Este o dictatură ce se sprijină în totalitate pe metode polițieniste și este menținută în exclusivitate prin teroare, fiind lipsită de ori ce suport popular."

În schimb presa românească procomunistă, fiindcă alta nu mai avea voie să apară, abunda în ineptii și oportunistii se întreceau în minciuni, printre ei numărându-se Sorin Toma, Moraru și nelipsitul Silviu Brucan, urla: "Banda național-tărănistă e recidivistă, învechită în rele, care cu o perseverență drăcească a continuat să comită cele mai grave atentate împotriva poporului... osândă care se va abate asupra capilor PNT va fi expresia voinței întregului popor de a lichida această piedică în calea dezvoltării, independenței și suveranității naționale..."

Din fericire timpul a infirmat elucubrațiile acestei minți bolnăvicioase, infectată cu microbul distrugerii marxiste, dovadă că toate aceste acuzații au fost puse în aplicare de PCR din carele făcea parte și executa orbeste dispozitiile stăpânilor moscoviti.

Însăilarea procesului s'a făcut prin santaj, presiuni morale sau fizice, cu declarații mincinoase făcute de anchetați și iscălite de victime, extenuate, după anchete zilnice duse până la epuizarea fizică, numai ca să scape din acest mecanism diabolic.

Ion Mihalache se vede nevoit să scrie în declarație: "...Este ora 2 noaptea, cel puțin fac apel să fiu amânat mâine. Sunt în a 24-0 zi în care neptile mă scol din 30 în 30 de minute, suferind de lombosciatică, pe un pat de ciment..."

Iar în declarația din 7 Aug, ora 4,30 dimineața, tot Ion Mihalache face o rectificare motivată: "Ieri, în interogatoriul luat de dl prim comisar sef Rădescu, am făcut o greșală, confuzie, datorită oboselei, a atenției și memoriei, din pricina nedormitului noaptea, regimul de ziua..."

Ajuns la Tribunal, Ion Mihalache adresează pe 24 Octombrie o cerere Președintelui arătând condițiile abuzive în care este judecat pretinsul lot din care face parte:

"Procesul s-a înjghebat de către organele de siguranță ale statului, unde am fost deținut 103 zile, după ce majoritatea frunțașilor din țară ai Partidului stau încă, cu miile, închiși în lagăre, începând din luna martie, ori ascunși departe de domiciliile lor, urmăriți pentru a fi arestați. La Siguranța Statului -instrucția- s'a făcut -în cea mai mare parte din deținuți -sub presiunea alternativă "acuzat" sau "martor", nu pe bază de "instrucție la Ca-

binet" si nu sub jurământ, cum s-a sperat până în ultimul moment.

Majoritatea martorilor propuși de acuzare se compun din astfel de fosti deținuți, unii încă deținuți, care vor fi aduși la proces cu astfel de stare sufletească...

Nu pot conștii să particip, de asemenea, ca pe cale normală, la desfășurarea unui proces, față de o instanță judecătorească în care în mod nefiresc, după mine, se critică întreg trecutul meu politic, trecut de linie dreaptă și luminoasă închinat binelui obștesc al Patriei... onorat de cetățenii din mai multe puncte ale țării cu trimiterea ca deputat al lor în Parlament, în toate alegerile ce s-au desfășurat de la 1919 și până în toamna lui 1946, când mi s-a răpit dreptul de a vota și de a fi ales, prin judecătorești anume trimiși; cât și în războiul din 1916-1918, de unde m-am întors cu cele mai înalte decorații militare române și aliate.

Trecutul meu politic îmi dă dreptul să resping de la început, cu sentimentul firesc, abominabile acuzări ce mi se aduc prin rechizitoriu sau prin articole penale invocate..."

În înscenarea procesului s-a făcut un "ghiveci" național și internațional, aruncându-se la grămadă fel de fel de organizații ieșite mai înainte din procese înscenate (ca "Sumanele negre", "Haiducii lui Avram Iancu", Organizația "T", sau "Sarmisegetuza"), amestecate cu miniștri și funcționari anglo-americani, după ce s-au adus martori pe care "acuzatii" nu-i văzuseră niciodată, alături de alții, alchilici sau santajați cu copii sau soțiile luate ca ostatici... după toate aceste incredibile înșelăciuni i-a venit rândul lui Iuliu Maniu să dărîme întreg esafodajul înscenării, precizând:

"La primul capăt de acuzare, răspund: neadevărat de la început până la sfârșit.

La al doilea capăt de acuzare, răspund: absolut nu este adevărat de la început până la sfârșit și așa vrea să mi se arate dovezile pentru aceste afirmații absolut fantastice.

La al treilea capăt de acuzare, răspund: absolut neadevărat și așa vrea să vadă și dovezile.

Al patrulea punct de acuzare, răspund: absolut inexact.

La al cincilea acuzație, răspund: Curat neadevărat.

La a șasea acuzație, răspund: Am trimis documentații-Memorii: M. S. Regelui, Comisiei Interaliată și celor trei miniștri ai celor 3 Mari Puteri, pentru că aveam răspunderea morală, în care am arătat că guvernul Groza nu respectă tratatele internaționale și cele patru libertăți fundamentale și, prin urmare, acest guvern nu poate sta în fruntea statului.

La ultimul punct de acuzare răspund: nu este adevărat, eu am fost totdeauna pentru pace și ordine. Acestea sunt invențiuni pe care le resping cu indignare și rog Ministerul Public ca să arate afirmațiunile sale pe bază de dovezi."

Prin acest ultim cuvânt Iuliu Maniu a demonstrat înscenarea pusă la cale de Moscova și executată de doi indivizi scoși de sub acuzatia de criminali de război în schimbul semnării acestui act abominabil:

colonelul Alexandru Petrescu și procurorul Constantin Stanciu recrutat de Ana Pauker și venit cu divizia-Tudor Vladimirescu-.

Pe lângă șirul nesfârșit de înșelăciuni acuzatoare inventate în acest proces merită subliniată cea denumită Zărnești-Piatra Craiului, născocită de sergentul major Gheorghe Mocanu, care a dus în închisoare 34 de persoane, iar el fiind martorul acuzator ce a fost audiat de col. Alexandru Petrescu pe 1 Nov. 1947, depozitia făcând-o în fața acuzatilor din lotul Maniu-Mihalache.

Atunci, în fața acuzatilor și a asistenței a declarat după a-legerile din 19 Noiembrie 1946, fiind sergent major de jandarmi la postul Chiuesti-Somes, a fugit auzind că sefii lui vor să-l aresteze și s-a dus la București la Ion Anton Muresanu care era conducătorul PNT-ului din județ. Acesta l-a sprijinit ca să se adăpostească în muntii Piatra Craiului până ce se liniștesc lucrurile.

La o razie făcută în regiunea Zărnești el s'a predat și a fost adus pe 1 Noiembrie ca acuzator al PNT-ului declarând în fața acuzatorilor și a completului de judecată prezidat de colonelul A. Petreț:

Că el a fost trimis în Piatra Craiului pentru a fi la dispoziția PNT-ului, iar Ionel Anton Mureșeanu și Ghită Popp le-a promis că îi dă 5 jugare de pământ dacă omoară pe maiorul Vasilescu, seful legiunii de jandarmi Somes și pe Nicolae Briceag seful siguranței, din Dej. Deasemenea a declarat că era înarmat cu o mitralieră, trei grenade și primea buletine informative și ajutoare bănești.

Dar Mocanu, căruia i se promisese libertatea s'a văzut trimis în judecat și amenintat cu condamnarea. În fața tot a col. A. Petreț, cu s'a hotărât să spună adevărul și pe 25 Ianuarie 1948 a declarat și a făcut și în scris, subliniind următoarele:

"M-am lăsat arestat fără nici o opunere și apoi am acceptat să devin agent al Ministerului de Interne. În acest scop dl. comisar Ciupagea mi-a dat carnet de agent, un permis gratuit de cale ferată și m-a înarmat cu un revolver Bereta. Apoi în stare de libertate și armat, împreună cu dnii comisari Curelea și Stan Ion, m-am deplasat în regiunile Zărnești și Dej, unde am dat concursul la arestarea tuturor locuitorilor care ne-au cumpărat întâmplător sau de la care am cumpărat cele necesare traiului.

La procesul fostului PNT-Maniu, după ce am fost bătut și înfometat mi s'a promis că voi fi liber imediat după proces dacă dau declarații și depun ca martor, cu care ocazie să fac afirmațiuni dictate de anchetatori. Subsemnatul m-am ținut de cuvânt și am declarat tot ce mi s-a cerut, numai că să pot să fiu liber, dar cele declarate nu corespundeau adevărului.

Văzând că după proces nu numai că nu sunt liber, dar sunt încarcerat la închisoarea Văcărești, în ajunul sărbătorilor Crăciunului am solicitat prin petiție eliberarea mea, reamintind ministrului de interne îndeplinirea angajamentului din partea mea și neîndeplinirea promisiunii ce mi se făcuse.

Rezultatul ce a urmat a fost procesul în care am fost băgat și unde se folosesc contra mea și a altora fapte inventate de anchetatori, după cum am arătat mai sus.

Subsemnatul declar în mod formal că recunosc ca adevărate numai declarațiunile făcute înaintea dvs. în sedința din 21-01-1948, toate declarațiunile anterioare fiindu-mi luate prin teroare, înfometare și viclesug.

Având în vedere că asupra mea nu s-a găsit nici un fel de arma ment, iar vina mea aparentă provenită din alegeri este amnistiată, având în vedere că fără amenințarea de arestare nu aș fi ajuns niciodată la Zărnești și nu aș fi inculpat în grupul Zărnești care de fapt nu a existat; având în vedere că am acceptat, să conlucrez ca agent al Ministerului de Interne, am onoarea să binevoiesc a mă achita". ss. serg. Ghe. Mocanu. A fost condamnat la 3 ani.

PĂTRĂSCANU COLABOREAZĂ CU BODNĂRAȘ LA INSCENARE

Printre secțiile P.N.T-ului se găsea și Cercul profesional militar care se constituiesc în toamna anului 1946 ca parte integrată în Organizația Capitalei condusă de Mihalache. Președintele Cercului profesional era generalul Gabriel Negrei, iar vicepreședinte colonelul Ștefan Stoica care declară "am avut prima grijă să ne alcătuim statul de funcționare, după ianuarie 1947 și din evoluția situației politice, știu că în această lună se hotărâse pregătirea listelor cu conducătorii tuturor organizațiilor în vedere arestării, iar Bondrescu (seful Siguranței Capitalei), întrebându-l pe 23 ianuarie de Teohariț Georgescu: "dacă este în măsură, în caz de nevoie, să ridice în 24 de ore elementele instigare din Capitală", a răspuns afirmativ că "am dat ordin să se ia măsuri hotărâte, să se interzică total accesul la sate al agitatorilor politici. Manistii nu au ce căuta la sate."

Când pe 15 Martie 1947 au început arestările, printre cei ce s-au ascuns s-a aflat și col. Ștefan Stoica. După câteva zile a reapărut și continuându-și activitatea a ținut o conferință asupra "Armatei de mâine" în care a spus că trebuie să avem ca în Elveția cetățeni pregătiți cu ranita și pusa acasă, gata pregătiți. La conferință a asistat și Ion Mihalache invitat.

Apoi pe 2 Aprilie 1947 col. St. Stoica a înaintat un "Plan general de organizare al Armatei" care prin Vasile Serdici trebuia să ajungă la Iuliu Maniu. Acest plan întocmit de comisia de organizare condusă de generalul Grigore Stoica printre altele sublinia:

"I. Unități operative. În cazul când Germanii sunt în țară și ne supraveghează să nu fim contra lor.

Prin politică să se asigure stocuri de tancuri și avioane, în străinătate (țări amice), de unde pe timpul perioadei de tensiune diplomatică să poată fi aduse în țară pe calea aerului sau altfel.

Pentru conducerea superioară, curs de informații (anexă Școala Superioară de Război) prin care să treacă un număr de ofițeri permisi de germani...

Camuflări de unități de ale noastre, în țări mari străine amice, mari unități, sămburele activ cu Comandament și State-Măgare proprii care să continue instrucția acolo, pe loc (în acele țări). Același lucru în Cehoslovacia, cu care mergem mână în mână."

Și în declarația pe care o dă la anchetă, col. Stoica spune că prin cuvântul "Germaniei" se înțelege trupele de ocupație, pentru că cei care au alcătuit planul - au voit să evite cuvântul Ruși spre a nu da loc la bânueli. La baza acestui plan stă ideea eludării tratatului de pace prin diferite camuflări...

Acest plan a fost trimis lui Maniu și spune Stoica "deoarece deținea depline puteri și nu putea să nu fie de acord cu scopul acestor acțiuni de forță."

Am văzut că înaintarea planului s'a făcut pe 2 Aprilie 1947, iar în preajma lui 15 Aprilie Iuliu Maniu le-a spus să nu mai activeze sub nici o formă.

În aceea perioadă la club s'a svonit că ceva este în neregulă pentru că s-a interzis activitatea Cercului profesional militar. Se zvonea că Maniu era informat că acest Cerc militar era infiltrat cu agenți ai siguranței, circulând chiar numele colonelului Ticuță Mihăilescu, Zota, George Căpitanu, Dumitru Stătescu și alții.

După proces, în vara lui 1948 când am citit fragmente publicate în procesul Maniu-Mihalache am văzut că cei doi fruntași au negat aceste acuzații aduse de câțiva ofițeri din Cercul profesional militar, mai ales că lipsa unor de caracter o constatasem la Vaca-